

Πηγή: ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ Σελ.: 78 Ημερομηνία έκδοσης: 09-02-2020
Επιφάνεια: 449.57 cm² Αρθρογράφος: Κυκλοφορία: 55380
Θέματα: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Η ζωή απέναντι από τον Παρθενώνα

Πρόσωπα του διεθνούς τζετ σερτ και κακοφορμισμένοι υπάλληλοι συναντιούνται σε ένα υπερπολυτελές ξενοδοχείο της Αθήνας για να συγκατοικήσουν αντιθετικά σε ένα **πολυφωνικό μυθιστόρημα**

ΤΟΥ ΒΑΓΓΕΛΗ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ιστορίες καθημερινής ανθρωπιάς ξετυλίγει με τα πεζογραφικά της βιβλία (διηγήματα, νουβέλες και μυθιστορήματα) η Λουκία Δέρβη, και προς την ίδια κατεύθυνση κινείται και με το καινούργιο της μυθιστόρημα, μόνο που αυτή τη φορά ό,τι γίνεται, γίνεται με πολύ διαφορετικό τρόπο, μεταμορφώνοντας σε ένα είδος περιστρεφόμενης θεατρικής σκηνής τον χώρο εντός του οποίου τοποθετούνται τα πρόσωπα και η δράση. Η σκηνή είναι ένα υπερπολυτελές ξενοδοχείο της Αθήνας με θέα την Ακρόπολη (δεν υπάρχει κανένας λόγος να ψάξουμε την πραγματική του αντιστοιχία), όπου συρρέουν Έλληνες και ξένοι υψηλών εισοδημάτων: ένας ετερόκλητος χορός διάσημων ηθοποιών, επιχειρηματιών, υπαλλήλων διεθνών εταιρειών, παραδοσιακών πλουσίων, αλλά και πιθανών μαφιόζων. Η σκηνή του ξενοδοχείου είναι περιστρεφόμενη γιατί καθώς περνάμε για λίγο από πρόσωπο σε πρόσωπο, παρακολουθώντας ένα στιγμιότυπο ή μια λεπτή φέτα της ζωής του, η αφήγηση επανέρχεται εν κύκλω αργότερα στην περίπτωση του, για να τη συνδέσει χαλαρά με τους υπόλοιπους ήρωες (προηγούμενους και επόμενους) και να σχηματίσει

μια αλυσίδα αποσπασματικής ακολουθίας. Και αν μιλάω για θεατρικό χαρακτήρα της σκηνής, είναι επειδή ο λόγος δίνεται για μεγαλύτερα ή μικρότερα διαστήματα σε πρωταγωνιστές και κομπάρσους, γεννώντας μια εκτεταμένη πολυφωνία στο εσωτερικό της οποίας η κωμωδία ισορροπεί με το δράμα. Τα ξενοδοχεία είναι ιδανικοί χώροι για τέτοιες πολυάνθρωπες συνυφάνσεις και το ξενοδοχείο της Δέρβη αποτελεί, μεταξύ άλλων, έναν υποδοχέα έντονων ταξικών αντιθέσεων. Από τη μια πλευρά βλέπουμε τους εύπορους ενοίκους και την κατασπατάληση του χρόνου τους στις υλικές απολαύσεις που αφειδώς προσφέρει το χρήμα, ενώ από την άλλη η προσοχή μας συγκεντρώνεται, με την παρότρυνση του τρίτοπρόσωπου, αντικειμενικού αφηγητή, στον εργαζόμενο πληθυσμό του ξενοδοχειακού συγκροτήματος και στις καθημερινές του έγνοιες: στην οικονομική ανέχεια και στα χρέη του, στις ματαιωμένες φιλοδοξίες του και στους βαθύτερους φόβους του, αλλά και στις μικρές, αδιόρατες χαρές του ή στα σφοδρά ερωτικά του πάθη. Ο Παρμενίων, η Θέκλα, ο Μάκης και η Χαρούλα είναι τα πρόσωπα που θα αποσπαστούν από το πολύβουο πλήθος που κυκλοφορεί στο ξενοδοχείο για να αναλάβουν πρωταγωνιστικό ρόλο:

ΛΟΥΚΙΑ ΔΕΡΒΗ
Θέα Ακρόπολη
Εκδόσεις Μεταίχμιο,
σελ. 216,
τιμή 12,20 ευρώ

ήρωες με παθιασμένη ανταπόκριση ή με μηδενική επιτυχία, ανάγες με ανεκπλήρωτες προσδοκίες, διασπαυρώσεις που θα αποδειχθούν μοιραίες ή που θα καταλήξουν στον γκρεμό, ανταγωνισμοί ανάμεσα στους αρσενικούς και απαθλές συναισθήσεις μεταξύ των θηλυκών, τροχιές που πρώτα αποκλίνουν και ύστερα ταυτίζονται με τον πιο απόλυτο και καταλυτικό τρόπο, αλλά και διαδρομές που εν τέλει δεν θα συμπερευτούν και δεν θα συγκατοικήσουν ποτέ. Κι όλα αυτά μόνιμος μπροστά στο θέαμα της παρέλασης και της προέλασης των υπερπρονομιούχων ενοίκων, που προσπερνούν τα πάντα με ένα αδιάφορο νεύμα. Όπως κι αν έχει, σκοπός της Δέρβη δεν είναι να φέρει σε κáθητη, μονόδρομη αντίκρουση πληβείους και ισχυρούς, προτιμώντας να παραμείνει σε διακριτικούς υπαινιγμούς, εμπιστοσύνης, όπως το έλεγα και πρωτύτερα, με ένα πνεύμα μειοψηφικού σάπιας. Κι εδώ ακριβώς αποκτά τη μεγαλύτερη αξία της η δουλειά της, που αποτιπώνει έναν κόσμο οξύτατης κοινωνικής σύγκρουσης, χωρίς να μετατρέπεται σε εγχειρίδιο ταξικής πάλης. Και εκείνο που πρωτίστως βοηθάει τη Δέρβη να μην παγιδευτεί σε ένα δυαδικό σχήμα είναι η προωθημένη εξατομικευση των πρωταγωνιστικών της χαρακτήρων, η ικανότητά της να τους προκρίσει με σοβαρές αρετές και προφανή ελαττώματα, αποφεύγοντας τον εγκλωβισμό τους στο οποιοδήποτε μελόδραμα. Οι προσεκτικές γραμμές, άλλωστε, με τις οποίες έχουν σκισαριστεί όσοι περιβάλλουν τους κεντρικούς ήρωες (άλλοτε αρκετά κοντά τους και άλλοτε σε μεγαλύτερη απόσταση) υποδεικνύουν εναργέστερα την περιπλοκότητα των εικόνων που αντλεί το βιβλίο από την Ελλάδα της δεκαετίας του 1990, όταν οι σημερινές μας πόλεις έμοιαζαν περίπου αδιανόητες.